

Ajánló

Tudásgazdálkodás

A régóta hangoztatott jelmondat valósággá válik: *a tudás pénz*. Sőt, tőke. A gyakorlat és a szakirodalom egyaránt visszaigazolja, hogy a tudás nem azonos az információval, több annál. A tudás fogalma új tartalommal való megtöltésének az elején járunk. Reményeink szerint az e számban közölt cikkek hozzájárulnak a tudás új fogalmának gazdagításához.

A jelek szerint vállalati szakkönyvtárosaink kezdenek magukhoz térni a rendszerváltás okozta sokkból. A veszteségeket leírták, s tudomásul vették, hogy az új és megújult piaci szereplőknek már nem a régi, ódivatú szakkönyvtárakra van szükségük ahhoz, hogy helyt tudjanak állni a globálissá vált versenyben. **Horváth Zoltánné** plasztikusan rajzolja elénk a *vállalat modern tudásbázisát* és ennek működését-működtetését, s nagy vonalakban megismerteti bennünket az ennek eszközeül szolgáló OLIB7 rendszerrel.

Más szemszögből, az új *szertői jogi törvény* szemszögéből közelíti meg **Tóth Péter Benjamin** a tőkévé váló tudást. A könyvtáros mint egy tudással gazdálkodó szervezet kezelője világos útmutatást kap azokról a szabályokról, amelyeket a játékosoknak a pályán be kell tartaniuk. (A szerkesztőség hadd vessen fel mégis egy problémát e meglehetősen érzékeny témával kapcsolatban. Voltaképpen méltányosnak tekinthető a reprográfiai berendezések után fizetendő készülékdíj és működtetői díj. Kérdés: a befolyó összegből arányos rész jut-e majd a szakmai és ismeretterjesztő munkák szerzőinek? Ugyanis a könyvtárakban s talán másutt is készülő másolatok oroszlánrésze az ő műveik többszörözéséből ered. A művészi területek mintha egyoldalú előnyben részesülnének a felosztási arányokból ítélve.)

A tudással gazdálkodik az *elektronikus könyvtár* is, amelyet **Bernard Naylor** vázol fel előttünk. Új szemlélet, új adottságok, új lehetőségek, új feladatok adódnak az elektronikus dokumentumokból és a hálózatokba foglalt tudásanyagból, s egy vadonatúj könyvtárkép kezd kibontakozni a gomolygásból. A tradicionális elemek sem veszítik el érvényességüket, hanem beleilleszkednek a számos tényező által formált képbe. Már napjaink valósága a *hibrid könyvtár*, amely szerves átmenetet ígér a jövő valósága felé.

Az e cikkek felvillantotta távlatok is merész következtetések levonására serkenthetik az olvasókat.

Papp István